

تولد حضرت علي اکبر(ع) در سال 43 هجري قمری

حضرت علي اکبر(ع) فرزند ابي عبدالله الحسين(ع) بنا به روايتي در يازدهم شعبان، سال 43 قمری در مدینه منوره دیده به جهان گشود.

حضرت علي اکبر(ع) فرزند ابي عبدالله الحسين(ع) بنا به روايتي در يازدهم شعبان، سال 43 قمری در مدینه منوره دیده به جهان گشود.

پدر گرامي اش امام حسين بن علي بن ابي طالب(ع) و مادر محترمه اش ليلى بنت ابي مرّه بن عروه بن مسعود ثقفی است. مادر ليلى، ميمونه دختر ابي سفيان و از طایفه بني اميه مي باشد.

بدین لحاظ، حضرت علي اکبر(ع) به سه طایفه معروف و مهم عرب پیوند پیدا کرده است.

از جانب پدر به طایفه خوش نام و شريف بني هاشم و به بزرگاني چون پیامبر اسلام(ص)، حضرت فاطمه زهرا(س)، امیرمؤمنان علي بن ابي طالب(ع) و امام حسين(ع) و از جانب مادر به دو طایفه بني اميه و ثقیف و افرادی چون عروه بن مسعود ثقفی، ابي سفيان، معاويه بن ابي سفيان و ام حبيبه همسر رسول خدا(ص) ارتباط فامیلی و خویشاوندی پیدا نمود. به همین جهت وي مورد احترام و اطمينان کامل طوایف مزبور و اهالي مدینه بود. ابوالفرج اصفهاني از مغیره روايت کرد: روزي معاويه بن ابي سفيان به اطرافيان و هم نشینان خود گفت: به نظر شما سزاوارترین و شایسته ترین فرد امت به امر خلافت کي است؟ اطرافيان گفتند: جز تو کسی را سزاوارتر به امر خلافت نمی شناسیم! معاويه گفت: این چنین نیست. بلکه سزاوارترین فرد براي خلافت، علي بن الحسين(ع) است که جدش رسول خدا(ص) مي باشد و در وي شجاعت و دلیري بني هاشم، سخاوت بني اميه و فخر و فخامت ثقیف تبلور یافته است.

درباره شخصیت علي اکبر(ع) گفته شد، که وي جواني خوش چهره، زيبا، خوش زبان و دلیر بود و از جهت سیرت و خلق و خوي و صباحت رخسار، شبیه ترین مردم به پیامبر اکرم(ص) بود و شجاعت و رزمندگي را از جدش علي بن ابي طالب(ع) به ارث برده و جامع کمالات، محاسن و محاسن بود.

بنا به نقل ابوالفرج اصفهاني، آن حضرت در عصر خلافت عثمان بن عفان (سومین خلیفه راشدین) دیده به جهان گشود. این قول مبتنی بر این است که وي به هنگام شهادت بیست و پنج ساله بود.

بنابراین، وي در مکتب جدش امام علي بن ابي طالب(ع) و در دامن مهرانگیز پدرش امام حسين(ع) در مدینه و کوفه تربیت و رشد و کمال یافت.

امام حسين(ع) در تربیت وي و آموزش قرآن و معارف اسلامي و اطلاعات سياسي و اجتماعي به آن جناب تلاش بلیغي به عمل آورد و از وي يك انسان کامل و نمونه ساخت و شگفتي همگان، از جمله دشمنانشان را برانگیخت.

به هر روي، علي اکبر(ع) در ماجرای عاشورا حضور فعال داشت و در تمام حالات در کنار پدرش امام حسين(ع) بود و با دشمنانش به سختي مبارزه مي کرد.

گفتني است، با این که حضرت علي اکبر(ع) به سه طایفه معروف عرب پیوند و خویشاوندی داشته است، با این حال در روز عاشورا و به هنگام نبرد با سپاهیان یزید، هیچ اشاره اي به انتسابش به بني اميه و ثقیف نکرد، بلکه هاشمی بودن و انتساب به اهل بیت(ع) را افتخار خویش دانست و در رجزی چنین سرود:

أنا علي بن الحسين بن علي نحن و بيت الله اولي بالنبي

أضربكم بالسيف حتي يتثني ضرب غلام هاشمي علوي

ولا يزال اليوم احمي عن أبي تالله لا يحكم فينا ابن الدعي

وي نخستین شهید بني هاشم در روز عاشورا بود و در زیارت شهدای معروفه نیز آمده است: السلام عليك يا اول قتيل من نسل خير سليل.

علي اکبر(ع) در نبرد روز عاشورا دویست تن از سپاه عمر بن سعد را در دو مرحله به هلاکت رسانید و سرانجام مرّه بن منقذ عبدي بر فرق مبارکش ضربتی زد و او را به شدت زخمی نمود. آن گاه سایر دشمنان، جرأت و جسارت پیدا کرده و به آن حضرت هجوم آوردند و وي را آماج تیغ شمشیر و نوک نیزه ها نمودند و مظلومانه به شهادتش رسانیدند.

امام حسين(ع) در شهادتش بسیار اندوهناك و متأثر گردید و در فراقش فراوان گریست و هنگامی که سر خونین اش را در بغل گرفت، فرمود: علي الدنيا بعدك العفا.

در مورد سنّ شريف وي به هنگام شهادت، اختلاف است. برخي مي گویند هجده ساله، برخي مي گویند نوزده ساله و عده اي هم مي گویند بيست و پنج ساله بود.

اما از اين كه وي از امام زين العابدين(ع)، فرزند ديگر امام حسين(ع) بزرگتر يا كوچك تر بود، اتفاقي ميان مورخان و سيره نگاران نيست. ولي روايتي از امام زين العابدين(ع) نقل شد كه دلالت دارد بر اين كه وي از جهت سن كوچكتر از علي اكبر(ع) بود. آن حضرت فرمود: كان لي اخ يقال له عليّ، اكبر متي قتله الناس ...